

Aan
RvB
Directeur WW
Directeur Uitvoering WW
Directeur Werk
Directeur C&C
Directeur Vernieuwing

CC
Jan Stalman

Datum
12 oktober 2006

Van
KENNISCENTRUM
Harriët Havinga
T (020) 687 1962
harriet.havinga@uwv.nl

Pagina
1 van 11

Onderwerp

Kennismemo 06/25

Langdurige Werkloosheid (artikel in het blad *Werk & Inkomen*, oktober 2006)

Aanleiding

In het oktobernummer van het blad 'Werk en Inkomen' [Keten van inkomen, activering en reïntegratie], dat door Kluwer wordt uitgegeven, verschijnt onderstaand artikel van een medewerker van het kenniscentrum UWV. Dit artikel is op verzoek van de redactie van dat blad geschreven en is voor een groot deel gebaseerd op de paragraaf over langdurige werkloosheid uit het hoofdstuk 'Werk' dat in de UKV 2006-II is verschenen.

Langdurige werkloosheid

Harriët Havinga¹

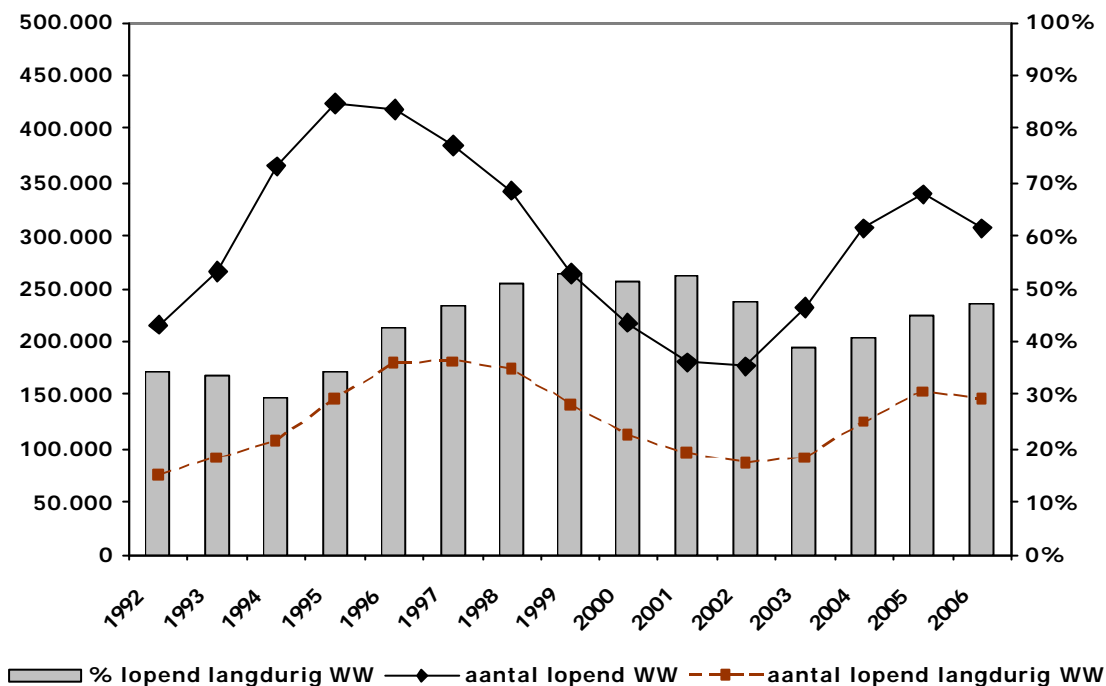
Verslechtering van de arbeidsmarktpositie van langdurig werklozen

De economie trekt aan. Als gevolg hiervan zien we dat de werkloosheid snel daalt. Hierdoor komen, naast werkzoekenden die nog maar kort werkloos zijn, ook langdurig werklozen weer aan de slag, terwijl dat in een periode van economische recessie niet het geval is. Dit geldt, echter, niet voor de meest kansarme langdurig werklozen. Ondanks een aantrekkende economie zien we dat deze groep geen aansluiting vindt op de arbeidsmarkt en dat hun slechte arbeidsmarktpositie meer structureel dan conjunctureel van karakter is. We denken hierbij aan bepaalde groepen laagopgeleiden, ouderen, allochtonen, arbeidsgehandicapten en vrouwen. Door de leegloop van het werklozenbestand in conjunctureel betere tijden wordt deze groep langdurig werklozen relatief steeds groter, zoals ook blijkt uit figuur 1. Deze figuur laat voor de afgelopen 15 jaar de ontwikkeling van langdurige werkloosheid onder mensen met een WW-uitkering zien. Wanneer het aantal lopende WW-uitkeringen laag is (hoogconjunctuur), dan is het percentage dat langdurig werkloos is hoog en andersom. Ook zien we aan de vlakkere golfbeweging van het aantal langdurig lopende WW-uitkeringen in figuur 1 dat langdurig werkloosheid veel minder conjunctuurgevoelig is in vergelijking met de ontwikkeling van de totale werkloosheid. Er spelen dus ook andere factoren een rol, naast de economische. Dit leidt tot vragen als: *Welke groepen mensen blijven in een uitkeringssituatie terwijl er veel vraag naar personeel is, hoe komt dit en welke arbeidsmogelijkheden hebben deze groepen?*

---

¹ Werkzaam bij het kenniscentrum van UWV. Zij schrijft dit verhaal op persoonlijke titel.

Figuur 1. Ontwikkeling langdurige werkloosheid² in de periode maart 1992 – maart 2006

Om hier zicht op te krijgen worden in dit artikel drie groepen (potentiële) werknemers met elkaar vergeleken op een aantal kenmerken. Het betreft de kenmerken: geslacht, leeftijd, maximale duur van de WW-uitkering waarop men recht heeft, bedrijfstak waaruit men werkloos is geworden, opleiding³ en het laatst verdiende loon. Deze drie groepen verschillen van elkaar in hun kansen op de arbeidsmarkt. We noemen deze groepen langdurig werklozen, snelle werkhervatters en werkenden⁴.

De eerste groep, de *langdurig werklozen*, is het minst kansrijk. In dit artikel spreken we over een langdurige werkloze wanneer iemand minstens een jaar een uitkering heeft. Daarbij beperken we ons tot mensen die recht hebben op een WW-uitkering (bijstandsgerechtigden blijven dus buiten beschouwing). De gegevens hebben betrekking op het aantal langdurig werklozen aan het eind van het eerste kwartaal van 2006.

De tweede groep, de *snelle werkhervatters*, is, in tegenstelling tot de langdurig werklozen, kansrijk op de arbeidsmarkt. Het betreft hier namelijk mensen die binnen een jaar nadat ze werkloos zijn geworden weer een baan gevonden hebben. Ook hier gaat het om mensen die een WW-uitkering hebben gehad. De gegevens over deze groep hebben betrekking op alle mensen die binnen het jaar het werk hebben hervat in de periode april 2005 en maart 2006 en minimaal een jaar recht hadden op een WW-uitkering.

² WW-uitkeringen met een duur van 1 jaar of langer

³ Voor het kenmerk opleiding is gebruik gemaakt van CWI-bestanden.

⁴ Deze groepen zijn geselecteerd uit het UWV-WW-bestand (Gegevensstandaard WW Ontslagwerkloosheid) en UWV-werknemersbestand VPD (Verzekerde Personen met Dienstverband)

De derde groep, de *werkenden*, zien we als het meest kansrijk op de arbeidsmarkt. Een groot deel van de werkzame beroepsbevolking heeft namelijk nog nooit gebruik hoeven te maken van een uitkering als gevolg van werkloosheid. Om deze groep werkenden te beschrijven maken we gebruik van gegevens die geregistreerd worden over mensen die verzekerd zijn voor de WW.

Tabel 1 geeft de omvang aan van de drie populaties die we gaan vergelijken op de eerder genoemde kenmerken.

Tabel 1 Omvang van de populaties

populatie	aantal (afgerond)
Langdurig werklozen ⁵	124.000
Snelle werkhervatters	73.000
Werkenden	6.702.000

Langdurig werkloosheid versus werkhervatting

Eind maart 2006 is ongeveer de helft van alle lopende WW-uitkeringen (ruim 300.000) langer dan een jaar werkloos (zie ook figuur 1) en 15% zelfs al langer dan drie jaar. Van belang is om te voorkomen dat een groot deel van deze langdurige werklozen het einde van de WW-uitkering bereikt zonder perspectief op een baan. Op dit moment resulteert tweederde van de beëindigde uitkeringen die langer dan een jaar gelopen hebben niet in een werkhervatting⁶. Het risico van een onzekere arbeids- en inkomenspositie en doorstroom naar de bijstand is voor deze groep groot.

Geslacht, leeftijd en maximale duur van de uitkering

Er is een groot verschil in leeftijd tussen mensen die langdurig werkloos zijn en mensen die snel weer het werk hervatten. Cliënten die vanuit de WW snel het werk hebben hervat, zijn beduidend jonger dan de langdurig werklozen. Meer vraag van de arbeidsmarkt naar jongeren is een logische verklaring voor snelle werkhervatting onder die groep, maar ook het kortere recht op uitkering (dus kortere inkomenszekerheid) kan op jongeren meer druk leggen om sneller een baan te accepteren. De duur van een WW-uitkering is afhankelijk het arbeidsverleden. Jongeren hebben over het algemeen maar een korte tijd recht op een WW-uitkering, omdat ze nog weinig arbeidsverleden hebben opgebouwd. Tabel 2 geeft de procentuele verdelingen weer.

Ouderen zijn dus veel vaker langdurig werkloos dan jongeren. Het *overgrote deel van de ouderen bestaat uit mannen*, omdat zij veel meer dan oudere vrouwen, deelnemen aan het arbeidsproces. Naarmate de arbeidsparticipatie van vrouwen verder toeneemt, en zij meer arbeidsverleden opbouwen, zullen er meer oudere vrouwen recht hebben op een WW-uitkering wanneer ze werkloos worden. Dat staat dus te gebeuren. De situatie van vrouwen zullen op dit gebied steeds meer vergelijkbaar worden met die van mannen. We zien nu al dat het verschil in arbeidsparticipatie tussen mannen en vrouwen kleiner is bij de jongere leeftijdscategorieën (zie tabel 3 onder het kopje werkenden).

---

⁵ De aantallen van de populaties betreffen personen, de aantallen in figuur 1 betreffen rechten. Bij een persoon kan meerdere WW-rechten voorkomen. Om deze reden ligt het aantal WW-rechten hoger dan het aantal personen in de WW.

⁶ Stand ultimo 1^e kwartaal 2006: van de beëindigingen met een uitkeringsduur langer dan een jaar bereikt 39% de maximale duur en 13% wordt wegens ziekte beëindigd.

Tabel 2 Populaties vergeleken naar geslacht, leeftijd en maximale duur WW

	langdurig werklozen		snelle werkhervatters		werkenden		risico op langdurige ww*
	%		%		%		
geslacht							
man	58		62		55		20
vrouw	42		38		45		17
leeftijd							
< 20 jaar					6		
20 t/m 34 jaar	3		17		34		2
35 t/m 44 jaar	20		46		27		14
45 t/m 54 jaar	32		29		22		26
55 t/m 64 jaar	45		7		11		79
max duur ww							
v.a. 1 tot 2 jaar	19		51				
v.a. 2 tot 3 jaar	29		33				
v.a. 3 tot 4 jaar	23		11				
v.a. 4 jaar	29		5				
totaal	100		100		100		19

* aantal langdurig werklozen per 1000 werkenden WW

Hoewel langdurig werklozen voor een belangrijk deel oudere mannen zijn, als gevolg van hun voorsprong op de arbeidsmarkt en opgebouwd arbeidsverleden, zien we bij jongere langdurig werklozen een heel ander beeld (tabel 3). Hier lijkt langdurige werkloosheid onder vrouwen meer een probleem te zijn. Vrouwen onder de 55 jaar lopen namelijk een groter risico om langdurig werkloos te worden dan mannen onder de 55 jaar. Daarbij zijn onder de 45 jaar zelfs meer vrouwen dan mannen langdurig werkloos. Ook de kansen op werk zijn bij vrouwen met een WW-uitkering lager dan bij mannen (zie kader).

Tabel 3 Verdeling geslacht per leeftijdscategorie voor de populaties

leeftijd	langdurig werklozen			snelle werkhervatters			werkenden			risico op langdurige ww*	
	% man	% vrouw	totaal	% man	% vrouw	totaal	% man	% vrouw	totaal	man	vrouw
20 t/m 34	37	63	100	58	42	100	51	49	100	1	2
35 t/m 44	47	53	100	60	40	100	52	48	100	12	16
45 t/m 54	54	46	100	62	38	100	55	45	100	25	27
55 t/m 64	67	33	100	74	26	100	56	44	100	84	70
totaal	58	42	100	62	38	100	55	45	100	20	17

* aantal langdurig werklozen per 1000 verzekeren

Dit duidt erop dat, ondanks de toenemende arbeidsparticipatie van vrouwen, *de terugkeer naar werk vanuit een werkloosheidssituatie moeilijker is voor vrouwen dan voor mannen*. Bij vrouwen speelt dus een andere problematiek dan bij mannen. Het kan zijn dat langdurige werkloosheid onder vrouwen het gevolg is van belemmeringen die ze ondervinden bij het zoeken naar werk (zoals zorgtaken) of dat er minder economische noodzaak is voor het

hebben van een baan. In ieder geval is duidelijk dat de aanpak van langdurige werkloosheid bij bepaalde groepen vrouwen om een specifieke aanpak vraagt.

Bedrijfstak

Zijn er verschillen in bedrijfstakken waarin langdurige werkloosheid voorkomt en bedrijfstakken van waaruit men snel weer aan de slag komt? Vanuit een werkloosheidssituatie kan men weer in dezelfde bedrijfstak aan het werk komen, maar ook in een andere.

De 'Gezondheid' is de grootste bedrijfstak van ons land (tabel 4). Biedt deze bedrijfstak wellicht perspectieven voor de groep langdurig werkloze vrouwen zoals hiervoor beschreven? In deze groeiende bedrijfstak, waarin voornamelijk vrouwen werken (80% is vrouw), is het risico op langdurige werkloosheid laag. Deze factoren zijn gunstig voor duurzame re-integratie. Meer dan de helft van de mensen die het werk hervatten nadat ze vanuit de 'Gezondheid' werkloos zijn geworden, vindt ook weer een baan in de 'Gezondheid'⁷. Dit is hoog in vergelijking met werkhervatting in dezelfde bedrijfstak bij andere bedrijfstakken.

De meeste vrouwen van 45 jaar of ouder die snel het werk hervatten komen uit de 'Gezondheid' (19%), De meeste vrouwelijke snelle werkhervatters jonger dan 45 jaar komen uit de '(Financiële) Dienstverlening' (22%). Hoewel in de 'Gezondheid' nog steeds de meeste vrouwen werken, zien we dat jongere vrouwen meer werkzaam zijn in de '(Financiële) Dienstverlening' en 'Winkelbedrijf en Groothandel' dan oudere vrouwen. Wellicht dat deze bedrijfstakken aantrekkelijker voor vrouwen gaan worden. Traditioneel was de 'Gezondheid' de bedrijfstak waarin veel vrouwen in deeltijd konden werken. Nu vrouwen meer volledig werken, zijn er ook meer mogelijkheden in andere bedrijfstakken.

Tabel 4 Populaties vergeleken naar bedrijfstak van herkomst (in %)

Bedrijfstak	langdurig	snelle	werkenden	
	werklozen	werkhervatters	%	risico op langdurige ww*
Landbouw, Visserij, Voeding	6	5	4	28
Bouw en Hout	5	9	4	26
Industrie sec	18	13	11	29
Winkelbedrijf en groothandel	17	15	16	19
Transport	6	5	6	19
(Financiële) Dienstverlening	17	17	14	21
Uitzendbedrijven	8	15	5	32
Gezondheid	10	8	17	11
Overheid onderwijs	3	2	6	8
Overheid overig	2	2	8	6
Overig bedrijf en beroep	8	7	10	16
Totaal	100	100	100	19

*aantal langdurig werklozen per 1000 werkenden

⁷ De in dit artikel aangehaalde informatie over werkhervatting in dezelfde of andere bedrijfstak is gebaseerd op een analyse verricht door het kenniscentrum UWV eind 2004.

De bedrijfstakken 'Bouw en Hout' en 'Industrie' zijn typische 'mannen'bedrijfstakken (circa 95% is man). Afgezien van deze overeenkomst, verschillen deze bedrijfstakken nogal. Bij de 'Bouw en Hout' lijkt langdurige werkloosheid relatief weinig voor te komen en heeft men een goede kans om snel weer aan het werk te komen. Meestal hervatten deze werklozen het werk ook weer in dezelfde bedrijfstak. Door het veelal projectmatige werk in de 'Bouwnijverheid' betreft de werkloosheid vaak een korte periode tussen twee banen in. In de 'Industrie' daarentegen is de kans op langdurige werkloosheid groot. Het aandeel snelle werkhervatters dat uit de 'Industrie' komt is kleiner dan het aandeel langdurige werklozen. Wanneer werklozen uit de 'Industrie' weer werk vinden, is dat veelal in een andere bedrijfstak. De 'Industrie' is een gestaag krimpende bedrijfstak. Het ligt voor de hand dat werknemers die werkloos worden in krimpende bedrijfstakken, vaker in een andere, groeiende bedrijfstak werk vinden.

Mannelijke snelle werkhervatters van 45 jaar of ouder komen het vaakst uit zowel de 'Bouw en Hout' als uit de 'Industrie' (beide 17%), terwijl de 'Bouw en Hout' een veel kleinere bedrijfstak is dan de 'Industrie'. Mannen die snel het werk hervatten en jonger zijn dan 45 jaar komen meestal uit de 'Uitzendbranche' (17%), '(Financiële) Dienstverlening' of 'Industrie' (beide 16%).

De vraag is wat de achtergrond is van de verschillen tussen bedrijfstakken. Waarin verschillen langdurig werklozen in de ene bedrijfstak van de andere en waarin verschillen ze van snelle werkhervatters uit deze bedrijfstakken? Liggen deze verschillen in de vraag naar en aanbod van bepaalde soorten arbeidskwalificaties of persoonlijke omstandigheden of zijn demografische kenmerken belangrijker? Inzicht in deze verschillen kan helpen bij het ontwikkelen van een juiste aanpak voor het re-integreren van langdurig werklozen.

Opleiding

Eenderde van alle werkzoekenden met een WW-uitkering heeft een lage opleiding (Basisonderwijs, Vbo, Mavo, VMBO). Bij de langdurige werklozen is een groter deel laag opgeleid (40%). Bij de snelle werkhervatters is dat maar bij een kwart (tabel 6).

Tabel 6 Populaties vergeleken naar opleiding (in %) ⁸

Opleiding	langdurig werklozen	snelle werkhervatters	werkzame beroepsbevolking 25- 64 jaar	
	%	%	%	risico op langdurige ww*
Basisonderwijs	9	4	5	36
Vbo mavo vmbo	29	21	17	34
Mbo havo vwo	39	48	44	18
Hbo	16	19	21	15
Wo	6	8	13	10
totaal	100	100	100	20

* aantal langdurig werklozen per 1000 werkzame personen

De meeste werkzoekenden met een WW-uitkering hebben een middelbare opleiding (Mbo, havo of Vwo), of ze nu langdurig werkloos zijn of snel het werk hervatten. Dit geldt zowel voor mannen als voor vrouwen. Opvallend is dat relatief meer mannen met een middelbare opleiding snel het werk hervatten dan dat er mannen met een middelbare opleiding

⁸ In deze tabel is de populatie werkzame beroepsbevolking 2005 (CBS) opgenomen, omdat er geen gegevens over het opleidingsniveau van verzekerden geregistreerd worden.

langdurig werkloos zijn. De vraag is wat hieraan ten grondslag ligt. Is voor mannen meer aanbod van functies op middelbaar niveau? Zijn hoog opgeleide (hbo, wo) mannen kritischer ten opzichte van het accepteren van een baan? Speelt het hogere laatst verdiende loon hierbij nog een rol? Bij vrouwen zien we juist dat relatief veel hoogopgeleiden snel aan de slag komen.

Dat mannen blijkbaar vanuit een werkloosheidssituatie gemakkelijker aan de slag komen met een middelbare opleiding en vrouwen met een hoge opleiding vinden we ook terug bij de werkhervattingskansen zoals gepresenteerd in het kader. De vraag is hier om welke specifieke (beroeps)opleidingen het gaat, zowel voor mannen als voor vrouwen, en welke kenmerken ten grondslag liggen aan de verschillen.

Het risico op langdurig werkloosheid is bij laagopgeleide vrouwen onder de 45 jaar tweemaal zo hoog als bij laagopgeleide mannen onder de 45 jaar. De gesignaleerde problematiek rondom langdurige werkloosheid van vrouwen kan met dit lage opleidingsniveau te maken hebben.

Laatst verdiende loon

De WW-uitkering wordt gebaseerd op het laatst verdiende loon, het zogenaamde dagloon. Hoewel de WW-uitkering niet meer dan een bepaald bedrag (maximum dagloon) kan bedragen, zal over het algemeen de uitkering bestaan uit 70% van het laatstverdiende loon. Dit laatstverdiende loon kan zowel bevorderend als belemmerend werken om snel weer aan het werk te komen. Een hoog dagloon zal vooral voorkomen bij werkzoekenden met een goede opleiding die aansluit bij de arbeidsmarkt. *We zien dan ook dat bij de mensen die snel het werk hebben hervat de daglonen hoger liggen dan bij de langdurig werklozen (tabel 7).*

Toch kan een hoog dagloon een belemmering zijn om snel aan het werk te komen. Dit zal vooral het geval zijn wanneer het dagloon zo hoog is dat er veel minder aanbod van banen op dat salarisniveau is. Wanneer een werkzoekende met een dergelijk hoog dagloon ook nog voor een lange periode recht heeft op een WW-uitkering dan neemt de motivatie om snel een baan te accepteren tegen een lager loon eerder af dan toe. We zien dit terug bij de groep mannen van 55 jaar en ouder. Relatief meer oudere mannen met een hoog dagloon zijn langdurig werkloos dan dat ze snel weer een baan vinden. Aan de ene kant zullen ze kritischer zijn bij het accepteren van een baan: ze zijn een bepaald inkomen gewend en hebben, gezien het lange recht op uitkering, de tijd om te zoeken. Aan de andere kant vissen ze in dezelfde vijver als jongere (goedkopere) goedopgeleide mensen, wat voor een werkgever aantrekkelijker is.

Voor zowel langdurig werklozen als snelle werkhervatters geldt dat *vrouwen vaker een laag loon hadden voordat ze werkloos werden dan mannen (zie tabel 7)*. Verder geldt voor beide groepen, logischerwijs, dat *naarmate de leeftijd toeneemt ook het laatst verdiende loon toeneemt*. Deze toename is overigens bij de langdurige werkloze mannen het sterkst. Voor de overige groepen lijkt deze relatie minder eenduidig te zijn. Bij langdurig werkloze vrouwen is deze relatie er wel, maar vooral zichtbaar bij de jongste en oudste leeftijdscategorie: tussen de 35 en 54 jaar zijn hier nauwelijks verschillen. Hier zien we duidelijk het gevolg van dat mannen van oudsher volledig meedoen aan het arbeidsproces en veelal zonder onderbrekingen hun arbeidsverleden opbouwen. Er ligt een duidelijke relatie tussen de hoogte van het inkomen en de leeftijd en zij hebben lang recht op een WW-uitkering. De keerzijde is dat vooral voor de oudere generatie mannen het hogere inkomen een belemmering kan zijn voor de terugkeer naar de arbeidsmarkt. De concurrentie met vrouwen (die nu veel meer dan vroeger deelnemen aan het arbeidsproces) en de jongere generatie die goed opgeleid zijn, maar ook goedkoper zijn, is natuurlijk groot.

Tabel 7 Populaties vergeleken naar dagloon (in %) ⁹

Dagloon*	langdurig werklozen			snelle werkhervatters		
	man %	vrouw %	totaal %	man %	vrouw %	totaal
minimumloon** of minder	5	9	7	2	5	3
tussen minimum en 100 euro	28	53	38	26	46	33
tussen 100 euro en max dagloon***	42	31	38	53	39	48
maximum dagloon of meer	25	7	18	19	10	16
totaal	100	100	100	100	100	100

* gecorrigeerd voor deeltijdbanen

** 58,38 euro per dag (tot 1 januari 2006)

** 167,70 euro (t/m 1 juli 2006)

Conclusies

Deze verkenning illustreert de bekende veronderstellingen over langdurige werkloosheid met betrekking tot leeftijd, geslacht, bedrijfstak, opleiding en loon. Daarnaast kunnen we een aantal opvallende constatering doen. Bij vrouwen lijkt bijvoorbeeld een andere problematiek te spelen dan bij mannen.

Naarmate de verschillen tussen de arbeidsparticipatie (duur en omvang) van mannen en vrouwen kleiner worden, zijn vrouwen meer langdurig werkloos dan mannen. Daarbij hebben vrouwen lagere werkhervattingskansen en een slechtere inkomenspositie.

Een hoger opleidingsniveau biedt voor vrouwen relatief meer perspectief om aan het werk te komen, dan voor mannen, waarvoor een middelbaar opleidingsniveau belangrijker lijkt. Ook zien we dat het risico op langdurig werkloosheid bij laagopgeleide jongere vrouwen hoger ligt dan bij laagopgeleide jongere mannen.

Verder is de vraag of de 'Gezondheid', als belangrijke bedrijfstak, haar aantrekkingskracht voor vrouwen behoudt. Jongere vrouwen werken namelijk meer dan oudere vrouwen in de '(financiële) Dienstverlening' en 'Winkel en Groothandel'. Ook hervatten meer jongere vrouwen snel het werk vanuit deze laatste bedrijfstakken in vergelijking met de 'Gezondheid'.

Het gevaar is dat de kenmerken van de bedrijfstak 'Gezondheid' niet meer aansluiten op de huidige wensen en capaciteiten van werkzoekenden. Het is tegenwoordig niet meer vanzelfsprekend dat vrouwen in de 'verpleging' of op 'kantoor' werken. Nu vrouwen ook meer volledig werken en in andere bedrijfstakken ook meer mogelijkheden voor flexibele arbeidstijden zijn, hebben deze bedrijfstakken wellicht een grotere aantrekkingskracht.

Van groot belang is dus dat de 'Gezondheid' hierop anticipeert en bevordert dat werkzoekenden voor deze bedrijfstak (blijven) kiezen. Dit te meer, omdat de 'Gezondheid', als grootste en groeiende bedrijfstak, een grote rol kan spelen bij de re-integratie van langdurig werklozen, maar ook bij de preventie van langdurige werkloosheid.

Wat is de achtergrond van de problematiek rondom langdurige werkloosheid, zoals deze is geschetst ten aanzien van geslacht en opleiding en de andere factoren die in de verkenning aan de orde zijn gekomen? Vragen die opkomen zijn: geldt de langdurige werkloosheid onder jongere vrouwen voor specifieke groepen en met welke specifieke opleidingsrichtingen

⁹ Gevallen met een vervolguitering WW zijn uitgesloten voor deze analyse, omdat in deze gevallen de registratie van het dagloon niet gebaseerd is op het laatstverdiende loon, maar op het minimumloon.

komen werkloze cliënten weer aan het werk? Kortom: *wat zijn de arbeidsmogelijkheden van langdurig werklozen?*

Voor de beantwoording van deze vragen is het noodzakelijk om deze beschrijving van de grotendeels 'harde' kenmerken van langdurig werklozen in samenhang te zien met vooral 'zachte' kenmerken zoals competenties, (sociale) omgevingsfactoren, houding- en gedragsfactoren, belemmeringen en beperkingen. Dit ook in het licht van de veranderende eisen die werkgevers aan personeel stellen. Hier moet dus onderzoek naar gedaan worden.

De resultaten van dergelijk onderzoek kunnen inzicht bieden in welke factoren een rol spelen bij specifieke groepen langdurig werklozen en wat hun afstand tot de arbeidsmarkt is. Op basis hiervan kan gerichte dienstverlening (maatwerk) ontwikkeld worden. Uiteraard geldt dit voor alle langdurig werklozen, niet alleen zij met een WW-uitkering, maar ook de mensen met een bijstandsuitkering. Ketensamenwerking is daarom van belang.

Werkhervattingskansen van mensen met een WW-uitkering

De meeste WW-uitkeringen worden beëindigd wegens werkhervatting (ruim 50%)^a. De WW-uitkering bij mannen wordt vaker beëindigd wegens werkhervatting dan bij vrouwen (respectievelijk 59% en 48%). Bij vrouwen wordt vaker de uitkering beëindigd wegens het bereiken van de maximale duur van de uitkering^b en wegens ziekte.

Ook wanneer we onderscheid maken naar leeftijd en opleidingsniveau hebben vrouwen een lagere kans om binnen een jaar het werk weer te hervatten dan mannen. De onderstaande tabel laat dit zien voor de werkhervattingskansen^c in 2005. Naarmate de leeftijd toeneemt, neemt de kans op werkhervatting af. Opvallend is dat een middelbaar opleidingsniveau bij mannen (vanaf 35 jaar) meer kans biedt op werkhervatting binnen een jaar dan een hoog opleidingsniveau. Bij vrouwen biedt een hoog opleidingsniveau de meeste kans op werkhervatting binnen een jaar.

Werkhervattingskansen 2005

	Opleidingsniveau ^d			totaal
	laag	midden	hoog	
mannen				
20 - 34 jaar	51%	62%	65%	60%
35 - 44 jaar	47%	56%	55%	53%
45 - 54 jaar	42%	48%	40%	44%
55 - 57,4 jaar	33%	32%	24%	31%
57,5 jaar en ouder	19%	20%	18%	19%
mannen totaal	44%	54%	52%	51%
vrouwen				
20 - 34 jaar	30%	44%	57%	45%
35 - 44 jaar	31%	40%	44%	38%
45 - 54 jaar	27%	33%	36%	32%
55 - 57,4 jaar	17%	18%	24%	19%
57,5 jaar en ouder	12%	12%	16%	13%
vrouwen totaal	28%	40%	47%	39%
Totaal	37%	49%	50%	46%

^a Op basis van 1^e kwartaal 2006.

^b Vrouwen bouwen over het algemeen minder rechten op een WW-uitkering op dan mannen en zullen daarom eerder de maximale duur van de uitkering bereiken.

^c De werkhervattingskans is de kans dat de werklozen met een WW-uitkering uit een bepaald instroomcohort uitstromen naar werk binnen een gegeven periode, in dit geval gaat het om het deel van de instroom WW in 2004 dat binnen één jaar is uitgestroomd naar werk.

^d Laag: Basisonderwijs, Vbo, Mavo, Vmbo

Midden: Mbo, havo, vwo

Hoog: Hbo, Wo

2005

- 05/01 Eigen risicodragers WAO/WIA
- 05/02 RWI rapport "de weg terug: van arbeidsongeschiktheid naar werk
- 05/03 Reïntegratiemarkt en UWV in vogelvlucht
- 05/04 Doorstroom van WW naar WWB per regio
- 05/05 Stelselherzieningen in WW sinds 2003 (artikel in W&I)
- 05/06 WW kwartaalramingen 2005 IV
- 05/07 AO Kwartaalramingen 2005 IV

2006

- 06/01 ZW Kwartaalramingen 2005 IV
- 06/02 Werkloosheid in de regio Haaglanden
- 06/03 Ontwikkelingen bij WAJONG
- 06/04 Vraaggericht re-integreren en arbeidsmarktprognoses (artikel in W&I)
- 06/05 Startnotitie WAJONG
- 06/06 WW Kwartaalramingen 2006 I
- 06/07 AO Kwartaalramingen 2006 I
- 06/08 Dossierstudie WIA 80-100
- 06/09 WIA Kwartaalramingen 2006 I
- 06/10 ZW Kwartaalramingen 2006 I

- 06/11 Vaststelling en evaluatie van effectiviteit van reïntegratiemaatregelen voor WW cliënten
- 06/12 Eerste verkenningen WIA
- 06/13 Steekproeftrekking onderzoek zittend bestand WW
- 06/14 Uitstroomkansen in WIA
- 06/15 Klantontwikkelingen UWV [eerdaags te verschijnen]
- 06/16 Herbeoordeling van werkende WAO'ers
- 06/17 Re-integratie na herbeoordeling (artikel in het blad **re-integratie**)
- 06/18 Instroom in WW na ontslag van werknemers met Wiw - of ID-baan
- 06/19 WW Kwartaalramingen 2006 II
- 06/20 AO Kwartaalramingen 2006 II

- 06/21 ZW Kwartaalramingen 2006 II
- 06/22 De oudere werknemer (artikel W&I)
- 06/23 Klachten; stand van zaken en benchmark met andere publieke instellingen
- 06/24 Witte fraude bij jongeren
- 06/25 Langdurige werkloosheid